

Примітки до проміжної Фінансової звітності за 9 місяців 2018 року (в тис. грн.)

1. Інформація про фінансову компанію

Товариство з обмеженою відповідальністю "С-ФІНАНС" (код ЄДРПОУ 42485136) зареєстроване 19 вересня 2018 року відповідно до чинного законодавства України. Місцезнаходження Товариства: вул. Іванівська, б.1, к.312, м. Харків, 61058, Україна.

Основним видом діяльності Товариства є послуги за КВЕД 64.92 Інші види кредитування, а саме – планується діяльність з надання коштів у позику на умовах фінансового кредиту.

Товариство не має поки що ліцензій для здійснення діяльності з надання фінансових послуг.

Кількість працівників станом на 30 вересня 2018 р. становить 2 особи.

Станом на 30 вересня 2018 р. учасниками Товариства були:

Учасники товариства:	30.09.2018(%)
Черняк Євген Зельманович	98,33
Соломенцева Наталія Михайлівна	1,67
Всього	100,0

2. Загальна основа формування фінансової звітності

2.1. Достовірне подання та відповідність МСФЗ

Фінансова звітність Компанії є фінансовою звітністю загального призначення, яка сформована з метою достовірно подання фінансового стану, фінансових результатів діяльності та грошових потоків Товариства для задоволення інформаційних потреб широкого кола користувачів при прийнятті ними економічних рішень.

Концептуальною основою для проміжної фінансової звітності Компанії за 9 місяців 2018 року є Міжнародні стандарти фінансової звітності (МСФЗ), включаючи Міжнародні стандарти бухгалтерського обліку (МСБО) та Тлумачення (КТМФЗ, ПКТ), видані Радою з Міжнародних стандартів бухгалтерського обліку (РМСБО), в редакції чинній на 01 січня 2018 року, що офіційно оприлюдненні на веб-сайті Міністерства фінансів України.

Підготовлена Компанією фінансова звітність чітко та без будь-яких застережень відповідає всім вимогам чинних МСФЗ з врахуванням змін, внесених РМСБО станом на 01 січня 2018 року, дотримання яких забезпечує достовірне подання інформації в фінансовій звітності, а саме, доречної, достовірної, зіставної та зрозумілої інформації.

При формуванні фінансової звітності Компанія керувалася також вимогами національних законодавчих та нормативних актів щодо організації і ведення бухгалтерського обліку та складання фінансової звітності в Україні, які не протирічать вимогам МСФЗ.

2.3. Валюта подання звітності та функціональна валюта, ступінь округлення

Валюта подання звітності відповідає функціональній валюті, якою є національна валюта України – гривня, складена у тисячах гривень, округлених до цілих тисяч.

2.4. Припущення про безперервність діяльності

Фінансова звітність Компанії підготовлена виходячи з припущення безперервності діяльності, відповідно до якого реалізація активів і погашення зобов'язань може відбуватись в ході звичайної діяльності. Фінансова звітність не включає коригування, які необхідно може бути провести в тому випадку, якщо Компанія не зможе продовжити подальше здійснення фінансово-господарської діяльності відповідно до принципів безперервності діяльності.

2.5. Рішення про затвердження фінансової звітності

Фінансова звітність Компанії затверджена до випуску (з метою оприлюднення) керівником 02 жовтня 2018 року. Ні учасники Товариства, ні інші особи не мають права вносити зміни до цієї фінансової звітності після її затвердження до випуску.

2.6. Звітний період фінансової звітності

Звітним періодом, за який формується повний комплект фінансової звітності, вважається календарний рік, тобто період з 01 січня по 31 грудня 2018 року. Відповідно до норм МСБО 34 «Проміжна фінансова звітність» складається з повного комплекту фінансової звітності або з комплекту стислої фінансової звітності за проміжний період.

3. Суттєві положення облікової політики

3.1. Основа оцінки, застосована при складанні фінансової звітності

Фінансова звітність підготовлена у відповідності з принципом обліку по фактичним витратам, за виключенням фінансових інструментів, що оцінюються по справедливій вартості, зміни якої відображаються в складі прибутку або збитку за період, і активів, наявних для продажу, що відображаються по справедливій вартості.

Передбачувана справедлива вартість фінансових активів і зобов'язань визначається з використанням наявної інформації про ринок і відповідних методів оцінки.

3.2. Загальні положення щодо облікових політик

3.2.1. Основа формування облікових політик

Облікові політики - конкретні принципи, основи, домовленості, правила та практика, застосовані суб'єктом господарювання при складанні та поданні фінансової звітності. МСФЗ наводить облікові політики, які, за висновком РМСБО, дають змогу скласти таку фінансову звітність, яка міститиме доречну та достовірну інформацію про операції, інші події та умови, до яких вони застосовуються. Такі політики не слід застосовувати, якщо вплив їх застосування є несуттєвим.

Облікова політика Компанії розроблена відповідно до вимог МСБО 8 «Облікові політики, зміни в облікових оцінках та помилки» та інших чинних МСФЗ та затверджена керівництвом Компанії (Наказ № 1 від 28.09.18р).

3.2.2. Інформація про зміни в облікових політиках

Компанія обирає та застосовує свої облікові політики послідовно для подібних операцій, інших подій або умов, якщо МСФЗ конкретно не вимагає або не дозволяє визначення категорії статей, для яких інші політики можуть бути доречними.

3.2.3. Форма та назви фінансових звітів

Перелік та назви форм фінансової звітності Компанії відповідають вимогам, встановленим НП(С)БО 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності».

3.2.4. Методи подання інформації у фінансових звітах

Згідно НП(С)БО 1 Звіт про сукупний дохід передбачає подання витрат, визнаних у прибутку або збитку, за класифікацією, основою на методі "функції витрат" або "собівартості реалізації", згідно з яким витрати класифікують відповідно до їх функцій як частини собівартості чи, наприклад, витрат на збут або адміністративну діяльність. Проте, оскільки інформація про характер витрат є корисною для прогнозування майбутніх грошових потоків, то ця інформація наведена в Примітках.

Представлення грошових потоків від операційної діяльності у Звіті про рух грошових коштів здійснюється із застосуванням прямого методу, згідно з яким розкривається інформація про основні класи надходжень грошових коштів чи виплат грошових коштів. Інформація про основні види грошових надходжень та грошових виплат формується на підставі облікових записів Товариства.

3.3. Облікові політики щодо фінансових інструментів

3.3.1. Визнання та оцінка фінансових інструментів

Товариство визнає фінансовий актив або фінансове зобов'язання у балансі, коли і тільки коли воно стає стороною контрактних положень щодо фінансового інструмента.

Фінансові активи і фінансові зобов'язання, які обліковуються на балансі Компанії, представлені грошовими коштами та їх еквівалентами, дебіторською і кредиторською заборгованістю, фінансовими вкладеннями та іншими зобов'язаннями.

Фінансові інструменти класифікуються, як зобов'язання або капітал, у відповідності з контрактними зобов'язаннями. Дивіденди, прибутки або збитки, які відносяться до фінансових інструментів, які класифіковані як актив або зобов'язання, відображаються у звітності, як доходи або витрати.

Фінансові інструменти та зобов'язання визнаються в у звіті про фінансовий стан, коли Компанія стає стороною договору щодо відповідного інструмента.

1) Непохідні фінансові інструменти.

До непохідних фінансових інструментів відносяться інвестиції в пайові та боргові цінні папери, торговельна та інша дебіторська заборгованість, грошові кошти та їх еквіваленти, кредити і позики, а також торговельна та інша кредиторська заборгованість.

Компанія спочатку визнає позики та дебіторську заборгованість, а також депозити на дату їх видачі (виникнення).

Первісне визнання всіх інших фінансових активів (включаючи активи, визначені в категорію інструментів, які оцінюються за справедливою вартістю з відображенням переоцінки як прибутку або збитку за період) здійснюється на дату укладання угоди, в результаті якої підприємство стає стороною за договором, який являє собою фінансовий інструмент.

Компанія припиняє визнання фінансового активу в той момент, коли вона втрачає передбачені договором права на потоки грошових коштів за цим фінансовим активом, або коли вона передає свої права на отримання передбачених договором потоків грошових коштів за цим фінансовим активом в результаті здійснення угоди, в якій

іншій стороні передають практично всі ризики і вигоди, пов'язані з правом власності на цей фінансовий актив.

Будь-яка участь у переданих фінансових активах, сформованих Компанією або збережених за нею, визнається в якості окремого активу або зобов'язання.

Фінансові активи та зобов'язання згортаються і представляються у звіті про фінансовий стан за нетто-величиною тільки тоді, коли Компанія має юридичне право на їх взаємозалік і має намір або зробити розрахунки по ним на нетто-основі, або реалізувати актив і погасити зобов'язання одночасно.

Компанія має наступні непохідні фінансові активи: фінансові активи, які оцінюються за справедливою вартістю з відображенням переоцінки як прибутку або збитку за період, фінансові активи, утримувані до строку погашення, позики і дебіторську заборгованість, а також фінансові активи, наявні для продажу.

2) Позики і дебіторська заборгованість.

Позики та дебіторська заборгованість є фінансові активи, які не котируються на активному ринку, що передбачають отримання фіксованих платежів, або платежів, що піддаються визначенню. Такі активи спочатку визнаються за справедливою вартістю, яка збільшується на суму витрат, які безпосередньо відносяться до здійснення угоди.

Після первісного визнання позики та дебіторська заборгованість оцінюються за амортизованою вартістю, яка розраховується з використанням методу ефективної ставки відсотка, за вирахуванням збитків від їх знецінення. До позик та дебіторської заборгованості відноситься дебіторська заборгованість по торговим та іншим операціям.

3) Фінансові активи, наявні для продажу.

Фінансові активи, наявні для продажу, являють собою непохідні фінансові активи, які навмисно були визначені в цій категорії, або які не були класифіковані ні в одну з перерахованих вище категорій. При первісному визнанні такі активи оцінюються за справедливою вартістю, яка збільшується на суму витрат, що безпосередньо відносяться до здійснення угоди.

Після первісного визнання вони оцінюються за справедливою вартістю, зміни якої, відмінні від збитків від знецінення та курсових різниць за пайовими цінними паперами, які є в наявності для продажу, та визнаються в іншому сукупному прибутку і представляються в складі власних коштів по рахунку резерву змін справедливої вартості.

У момент припинення визнання інвестиції або при її знеціненні сума загального прибутку або збитку, накопиченого в іншому сукупному прибутку, списується і переноситься до складу прибутку або збитку за період.

У момент припинення визнання інвестиції або при її знеціненні сума загального прибутку або збитку, накопиченого в іншому сукупному прибутку, списується і переноситься до складу прибутку або збитку за період.

4) Інші непохідні фінансові інструменти.

Інші непохідні фінансові інструменти відображаються за амортизованою вартістю (розраховується з використанням методу ефективної ставки відсотка) з вирахуванням збитків від їх знецінення. Інвестиції в пайові цінні папери, які не котируються на фондовій біржі, в основному оцінюються з використанням технічних прийомів оцінки, таких як аналіз дисконтованих грошових потоків, застосування моделей розрахунку ціни опціонів і проведення аналітичних порівнянь з іншими операціями і інструментами, які є по суті подібними оцінюваним інвестиціям. Якщо справедливу вартість інвестицій не можна надійно оцінити, вони відображаються за фактичною вартістю за вирахуванням збитків від знецінення.

5) Непохідні фінансові зобов'язання.

Первісне визнання фінансових зобов'язань (включаючи зобов'язання, визначені в категорію фінансових інструментів, які оцінюються за справедливою вартістю з відображенням переоцінки як прибутку або збитку за період), здійснюється на дату укладання угоди, в результаті якої Компанія стає стороною за договором, який являє собою фінансовий інструмент.

Непохідні фінансові зобов'язання спочатку визнаються за справедливою вартістю, яка збільшується на суму витрат, що безпосередньо відносяться до здійснення угоди. Після первісного визнання ці фінансові зобов'язання оцінюються за амортизованою вартістю з використанням методу ефективної ставки відсотка.

Компанія припиняє визнання фінансового зобов'язання в той момент, коли припиняються або анулюються її обов'язки за відповідним договором або закінчується термін їх дії.

Компанія має наступні непохідні фінансові зобов'язання: дивіденди, кредиторська заборгованість та аванси отримані.

б) Грошові кошти і їх еквіваленти.

Грошові кошти і їх еквіваленти включають готівкові грошові кошти, поточні і кореспондуючі рахунки, депозити „овердрафт” і короткострокові депозити в банках з початковим строком погашення три місяця і менше.

3.3.2. Фінансові інвестиції

Фінансові інвестиції обліковуються відповідно до МСБО 32 і МСФЗ 9. У бухгалтерському обліку фінансові інвестиції розподіляються на поточні фінансові інвестиції і довгострокові фінансові інвестиції. До поточних фінансових інвестицій відносяться цінні папери, які придбані на вторинному ринку з метою подальшого перепродажу. Фінансові інвестиції, які належать Компанії на праві власності, обліковуються по справедливій вартості через прибутки та збитки, або по собівартості, якщо неможливо достовірно визначити справедливу вартість.

Довгострокові фінансові інвестиції обліковуються за методом участі в капіталі інших підприємств. Якщо оцінка проводиться за собівартістю, різниці які виникають, в залежності від історії виникнення, відносять на нерозподілений прибуток та інші статті власного капіталу. Якщо оцінка проводиться за справедливою вартістю, то відображується або дооцінка фінансової інвестиції, або зменшення її корисності.

Дохід від дооцінки та продажу фінансових інвестицій вважається фінансовим доходом. Збитки від уцінки фінансових інвестицій вважаються фінансовим витратами.

3.3.3. Грошові кошти та їхні еквіваленти

Грошові кошти складаються з готівки в касі та коштів на поточних рахунках у банках.

Еквіваленти грошових коштів – це короткострокові, високоліквідні інвестиції, які вільно конвертуються у відомі суми грошових коштів і яким притаманний незначний ризик зміни вартості. Інвестиція визначається зазвичай як еквівалент грошових коштів тільки в разі короткого строку погашення - протягом не більше ніж три місяці з дати придбання або терміну розміщення.

Грошові кошти та їх еквіваленти можуть утримуватися, а операції з ними проводяться в національній валюті.

Грошові кошти та їх еквіваленти визнаються за умови відповідності критеріям визнання активами.

Первісна та подальша оцінка грошових коштів та їх еквівалентів здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює їх номінальній вартості.

У разі обмеження права використання коштів на поточних рахунках в у банках (наприклад, у випадку призначення НБУ в банківській установі тимчасової адміністрації) ці активи можуть бути класифіковані у складі дебіторської заборгованості.

3.3.4. Інша дебіторська заборгованість

Інша дебіторська заборгованість відображається за вартістю очікуваних надходжень.

3.4. Облікові політики щодо основних засобів та нематеріальних активів

3.4.1. Визнання та оцінка основних засобів

Компанія визнає матеріальний об'єкт основним засобом, якщо він утримується з метою використання їх у процесі своєї діяльності, надання послуг, або для здійснення адміністративних і соціально-культурних функцій, очікуваний строк корисного використання (експлуатації) яких більше одного року та вартість яких більше 6000 грн.

Первісно Компанія оцінює основні засоби за собівартістю. У подальшому основні засоби оцінюються за їх собівартістю мінус будь-яка накопичена амортизація та будь-які накопичені збитки від зменшення корисності.

3.4.2. Подальші витрати.

Компанія не визнає в балансовій вартості об'єкта основних засобів витрати на щоденне обслуговування, ремонт та технічне обслуговування об'єкта. Ці витрати визнаються в прибутку чи збитку, коли вони понесені. В балансовій вартості об'єкта основних засобів визнаються такі подальші витрати, які задовольняють критеріям визнання активу.

3.4.3. Амортизація основних засобів.

Амортизація основних засобів Компанія нараховується прямолінійним методом з моменту їх придатності до використання, виходячи з корисного терміну служби відповідних активів.

Основні засоби розподіляються на наступні групи:

- Земля та будівлі
- Машини та обладнання
- Автомобілі
- Меблі та приладдя
- Офісне обладнання.

Згідно з обліковою політикою підприємства, строки корисного використання встановлюються для кожного об'єкта основних засобів окремим наказом керівника.

Амортизацію активу припиняють на одну з двох дат, яка відбувається раніше: на дату, з якої актив класифікують як утримуваний для продажу, або на дату, з якої припиняють визнання активу.

3.4.4. Нематеріальні активи

З метою ведення бухгалтерського обліку та складання фінансових звітів нематеріальні активи класифікують із використанням наступних груп:

- Комп'ютерні програми
- Ліцензії
- Інші нематеріальні активи.

Після визнання активом об'єкти нематеріальних активів оцінюються за моделлю собівартості. Аналітичний облік нематеріальних активів ведеться по об'єктах.

Амортизація нараховується прямолінійним методом. Строк корисного використання нематеріальних активів встановлюється наказом директора Компанії з урахуванням вимог законодавства та правостановлюючого документа на об'єкт.

3.5. Облікові політики щодо податку на прибуток

Сума податку на прибуток включає суму поточного податку за рік. Податок на прибуток відображається у складі прибутку або збитку в повному обсязі, за винятком сум, що відносяться до операцій, що відображаються в іншому сукупному прибутку, або до операцій з власниками, що відображаються безпосередньо на рахунках власних коштів, які, відповідно, відображаються в іншому сукупному прибутку або безпосередньо у складі власних коштів.

Поточний податок на прибуток розраховується, виходячи з передбачуваного розміру оподаткованого прибутку за звітний період з урахуванням ставок з податку на прибуток, які діяли станом на звітну дату, а також суми зобов'язань, що виникли в результаті уточнення сум податку на прибуток за попередні звітні періоди.

4. Інші застосовані облікові політики, що є доречними для розуміння фінансової звітності

4.1. Забезпечення, умовні зобов'язання та умовні активи

Облік і визнання зобов'язань та резервів Компанії здійснюється відповідно до МСБО 37 «Забезпечення, умовні зобов'язання та умовні активи».

Резерви визнаються, якщо Компанія в результаті певної події в минулому має юридичні або фактичні зобов'язання, для врегулювання яких з більшим ступенем імовірності буде потрібно відтік ресурсів, і які можна оцінити з достатньою надійністю.

Компанія не визнає умовні зобов'язання в звіті про фінансовий стан Компанії. Інформація про умовне зобов'язання розкривається, якщо можливість вибуття ресурсів, які втілюють у собі економічні вигоди, не є віддаленою. Компанія не визнає умовні активи. Стисла інформація про умовний актив розкривається, коли надходження економічних вигід є ймовірним.

4.2. Статутний капітал

Статутний капітал зафіксований в установчих документах та відображається по первісній вартості внесків учасників. Статутний капітал сформовано виключно грошовими коштами.

4.3. Доходи та витрати

Доходи та витрати визнаються за методом нарахування на дату надання відповідної послуги.

Дохід визнається у звіті про прибутки та збитки за умови відповідності визначенню та критеріям визнання. Визнання доходу відбувається одночасно з визнанням збільшення активів або зменшення зобов'язань. Процентні доходи визнаються у тому періоді, до якого вони відносяться виходячи з принципу нарахувань.

Витрати визнаються, якщо виникає зменшення в майбутніх економічних вигодах, пов'язаних із зменшенням активу або збільшенням зобов'язання, які можуть бути надійно виміряні. Витрати, понесені у зв'язку з отриманням доходу, визнаються у тому ж періоді, що й відповідні доходи.

Витрати відображаються у звіті про сукупний дохід на основі безпосереднього зіставлення між понесеними витратами і відносяться до конкретних статей доходів. Якщо виникнення економічних вигід очікується впродовж декількох облікових періодів і зв'язок з доходом можна прослідити лише в цілому або побічно, витрати в звіті зазначаються на основі методу раціонального розподілу.

Процентні витрати (витрати за позиками) відображаються у якості витрат того періоду, в якому вони були понесені, з відображенням у Звіту про фінансовий результат.

Непроцентні витрати відображаються на дату отримання відповідних товарів і надання відповідних послуг, за винятком випадків, коли витрати пов'язані з передбачуванним зобов'язанням, в результаті якого зобов'язання і відповідні витрати відображаються у фінансовій звітності.

Витрати негайно визнаються у звіті про прибутки та збитки, коли видатки не надають майбутніх економічних вигід або тоді та тією мірою, якою майбутні економічні вигоди не відповідають або перестають відповідати визнанню як активу у звіті про фінансовий стан.

Платежі за договорами операційної оренди визнаються у прибутку або збитку рівномірно на всьому протязі терміну дії оренди. Сума отриманих пільг зменшує загальну величину витрат з оренди протягом усього терміну дії оренди.

Компанія несе витрати в процесі своєї операційної діяльності, а також може нести інші витрати, які не пов'язані безпосередньо з діяльністю.

Облік витрат здійснюється із застосуванням рахунків класу 9 Плану рахунків.

5. Основні припущення, оцінки та судження

При підготовці фінансової звітності Компанія здійснює оцінки та припущення, які мають вплив на елементи фінансової звітності, ґрунтуючись на МСФЗ, МСБО та тлумаченнях, розроблених Комітетом з тлумачень міжнародної фінансової звітності. Оцінки та судження базуються на попередньому досвіді та інших факторах, що за існуючих обставин вважаються обґрунтованими і за результатами яких приймаються судження щодо балансової вартості активів та зобов'язань. Хоча ці розрахунки базуються на наявній у керівництва Товариства інформації про поточні події, фактичні результати можуть зрештою відрізнятись від цих розрахунків. Області, де такі судження є особливо важливими, області, що характеризуються високим рівнем складності, та області, в яких припущення й розрахунки мають велике значення для підготовки фінансової звітності за МСФЗ, наведені нижче.

5.1. Судження щодо операцій, подій або умов за відсутності конкретних МСФЗ

Якщо немає МСФЗ, який конкретно застосовується до операції, іншої події або умови, керівництво Компанії застосовує судження під час розроблення та застосування облікової політики, щоб інформація була доречною для потреб

користувачів для прийняття економічних рішень та достовірною, у тому значенні, що фінансова звітність:

- подає достовірно фінансовий стан, фінансові результати діяльності та грошові потоки Товариства;
- відображає економічну сутність операцій, інших подій або умов, а не лише юридичну форму;
- є нейтральною, тобто вільною від упереджень;
- є повною в усіх суттєвих аспектах.

Під час здійснення судження керівництво Компанії посилається на прийнятність наведених далі джерел та враховує їх у низхідному порядку:

- а) вимоги в МСФЗ, у яких ідеться про подібні та пов'язані з ними питання;
- б) визначення, критерії визнання та концепції оцінки активів, зобов'язань, доходів та витрат у Концептуальній основі фінансової звітності.

Під час здійснення судження керівництво Компанії враховує найостанніші положення інших органів, що розробляють та затверджують стандарти, які застосовують подібну концептуальну основу для розроблення стандартів, іншу професійну літературу з обліку та прийняті галузеві практики, тією мірою, якою вони не суперечать вищезазначеним джерелам.

5.2. Судження щодо справедливої вартості активів Компанії

Оцінка справедливої вартості ґрунтується на судженнях щодо передбачуваних майбутніх грошових потоків, існуючої економічної ситуації, ризиків, властивих різним фінансовим інструментам, та інших факторів з врахуванням вимог МСФЗ 13 «Оцінка справедливої вартості».

При оцінці справедливої вартості активів застосовуються методи оцінки вартості, які відповідають обставинам та для яких є достатньо даних, щоб оцінити справедливу вартість, максимізуючи використання доречних відкритих даних та мінімізуючи використання закритих вхідних даних.

5.3. Судження щодо змін справедливої вартості фінансових активів

Керівництво вважає, що облікові оцінки та припущення, які мають стосунок до оцінки фінансових інструментів, дають можливість зробити висновки про справедливу вартість та наявність або відсутність ознак знецінення.

Використання різних маркетингових припущень та/або методів оцінки також може мати значний вплив на передбачувану справедливу вартість.

5.4. Судження щодо очікуваних термінів утримування фінансових інструментів

Керівництво Компанії застосовує професійне судження щодо термінів утримання фінансових інструментів, що входять до складу фінансових активів. Професійне судження за цим питанням ґрунтується на оцінці ризиків фінансового інструменту, його прибутковості й динаміці та інших факторах.

5.5. Судження щодо виявлення ознак знецінення активів

На кожну звітну дату Компанія проводить аналіз дебіторської заборгованості, іншої дебіторської заборгованості та інших фінансових активів на предмет наявності ознак їх знецінення. Збиток від знецінення визнається виходячи з власного професійного судження керівництва за наявності об'єктивних даних, що свідчать про

зменшення передбачуваних майбутніх грошових потоків за даним активом у результаті однієї або кількох подій, що відбулися після визнання фінансового активу.

6. Розкриття інформації, що підтверджує статті подані у фінансових звітах

6.1. Грошові кошти

Станом на 30.09.2018р. грошові кошти становлять 6000 тис. грн., складаються з грошових коштів на банківських рахунках.

Грошові кошти (тис. грн.)	На 30.09.2018
В касі	-
На поточному рахунку	6000
Короткострокові депозити терміном до 3-х місяців, класифіковані як грошові еквіваленти	-
Всього грошові кошти	6000

При складанні звітності МСБО 21 «Вплив змін валютних курсів» не застосовувався. Валютні операції не здійснювалися.

6.2. Статутний капітал

Статутний капітал	На 30.09.2018
Зареєстрований капітал	6000
Неоплачений капітал	-

Станом на 30 вересня 2018 року зареєстрований та сплачений капітал складав 6000 тис. грн. Статутний капітал сплачено в повному обсязі грошовими коштами.

6.3 Звіт про рух грошових коштів

Звіт про рух грошових коштів за 9 місяців 2018р. складено за вимогами МСБО 7 за прямим методом, згідно з яким розкривається інформація про основні класи валових надходжень грошових коштів чи валових виплат грошових коштів на нетто-основі. У звіті відображений рух грошових коштів від операційної, інвестиційної та фінансової діяльності Компанії.

I .Операційна діяльність	За 9 місяців 2018р.
II. Інвестиційна діяльність	
III. Фінансова діяльність	
Надходження від власного капіталу	6000
Отримані кредити	
Погашення кредитів	
Витрачання на сплату відсотків	
Чистий рух грошових коштів від фінансовій діяльності	6000
Чистий рух грошових коштів за звітний період	6000
Залишок грошових коштів на початок періоду	-
Залишок грошових коштів на кінець періоду	6000

6.4. Управління капіталом

На виконання вимог МСБО 1 «Подання фінансової звітності» Компанія розкриває цілі, політики та процеси управління капіталом.

Показники, що використовуються Компанією для управління капіталом відображено в Звіті про власний капітал складаються з зареєстрованого капіталу, непокритого збитку, неоплаченого капіталу та становлять власний капітал:

	Складові капіталу			
	Капітал власників компанії			Всього капітал
	Зареєстрований капітал	Нерозподілений прибуток(непокритий збиток)	Неоплачений капітал	
За рік 2018:				
Капітал на початок року	-	-	-	-
Зміни капіталу				
Прибуток (збиток)	-	-	-	-
Внески до капіталу	6000	-	(6000)	-
Погашення	-	-	6000	6000
Всього збільшення	6000	-	-	6000
Капітал на кінець року	6000	-	-	6000

Станом на 30.09.2018р., розмір власного капіталу становить 6000 тис. грн. та відповідає вимогам показників розміру власного капіталу, встановленим Положенням про державний реєстр фінансових установ, затвердженим розпорядженням Нацкомфінпослуг від 28.11.2013 № 4368.

Компанія здійснює управління капіталом з метою досягнення наступних цілей:

- зберегти спроможність Компанії продовжувати свою діяльність так, щоб вона і надалі забезпечувала дохід для учасників Товариства та виплати іншим зацікавленим сторонам;
- забезпечити належний прибуток учасникам товариства завдяки встановленню цін на послуги Компанії, що відповідають рівню ризику.

7. Розкриття іншої інформації

7.1. Цілі та політики управління фінансовими ризиками

Керівництво визнає, що діяльність Компанія пов'язана з ризиками і вартість чистих активів у нестабільному ринковому середовищі може суттєво змінитись унаслідок впливу суб'єктивних чинників та об'єктивних чинників, вірогідність і напрямок впливу яких заздалегідь точно передбачити неможливо.

Компанія наводить інформацію, яка дозволяє користувачам фінансової звітності оцінити характер та об'єм фінансових ризиків, що можуть виникати у процесі господарської діяльності: ринковий ризик, ризик втрати ліквідності, кредитний ризик.

Управління ризиками(ризик-менеджмент) - це багатоступінчатий процес, мета якого в зменшенні ризиків або мінімізації їх наслідків.

Ми виділяємо декілька основних етапів управління ризиками:

- аналіз об'єкту ризику
- виявлення ризику
- оцінка ризику
- ухвалення рішення
- контроль та коригування результатів процесу управління ризиками

Мінімізацію інвестиційних ризиків Компанія здійснює двома способами:

Диверсифікація інвестиційного портфелю та можливість аналізу активу перед його купівлею і відстеження в подальшому інформації щодо цього активу.

7.1.1. Кредитний ризик

Кредитний ризик – ризик того, що одна сторона контракту про фінансовий інструмент не зможе виконати зобов'язання і це буде причиною виникнення фінансового збитку іншої сторони. Кредитний ризик притаманний таким фінансовим інструментам, як поточні та депозитні рахунки в банках, облігації та дебіторська заборгованість.

Основним методом оцінки кредитних ризиків керівництвом Компанії є оцінка кредитоспроможності контрагентів, для чого використовуються кредитні рейтинги та будь-яка інша доступна інформація щодо їх спроможності виконувати боргові зобов'язання.

7.1.2. Ринковий ризик

Ринковий ризик – це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструмента коливатимуться внаслідок змін ринкових цін. Ринковий ризик охоплює три типи ризику: інший ціновий ризик, валютний ризик та відсотковий ризик. Ринковий ризик виникає у зв'язку з ризиками збитків, зумовлених коливаннями цін на акції, відсоткових ставок та валютних курсів. Компанія наражатиметься на ринкові ризики у зв'язку з інвестиціями в акції, облігації та інші фінансові інструменти.

Інший ціновий ризик – це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструмента коливатимуться внаслідок змін ринкових цін (окрім тих, що виникають унаслідок відсоткового ризику чи валютного ризику), незалежно від того, чи спричинені вони чинниками, характерними для окремого фінансового інструмента або його емітента, чи чинниками, що впливають на всі подібні фінансові інструменти, з якими здійснюються операції на ринку.

Валютний ризик – це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструмента коливатимуться внаслідок змін валютних курсів.

Відсотковий ризик – це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструмента коливатимуться внаслідок змін ринкових відсоткових ставок. Керівництво Компанії усвідомлює, що відсоткові ставки можуть змінюватись і це впливатиме як на доходи Компанії, так і на справедливу вартість чистих активів.

Усвідомлюючи значні ризики, пов'язані з коливаннями відсоткових ставок у високоінфляційному середовищі, яке є властивим для фінансової системи України, керівництво Компанії контролює частку активів, розміщених у національній валюті з

фіксованою відсотковою ставкою. Керівництво Компанії здійснює моніторинг відсоткових ризиків та контролює їх максимально припустимий розмір.

7.1.3. Ризик ліквідності

Ризик ліквідності – ризик того, що Компанія матиме труднощі при виконанні зобов'язань, пов'язаних із фінансовими зобов'язаннями, що погашаються шляхом поставки грошових коштів або іншого фінансового активу.

Компанія здійснює контроль ліквідності шляхом планування поточної ліквідності. Компанія аналізує терміни платежів, які пов'язані з дебіторською заборгованістю та іншими фінансовими активами, а також прогнозі потоки грошових коштів від операційної діяльності.

7.2. Операції з пов'язаними сторонами

Відповідно до МСБО 24 « Розкриття інформації про зв'язані сторони», у разі здійснення операцій з пов'язаними сторонами Компанія дотримується рівня звичайних цін та поточних потреб господарської діяльності.

7.3. Безперервність діяльності

Компанія складає звітність на основі безперервності. Управлінський персонал не має намірів ліквідувати Компанію чи припинити діяльність. Керівництву не відомо про суттєві невизначеності, пов'язані з подіями чи умовами, які можуть спричинити значний сумнів щодо здатності Компанії продовжувати діяльність на безперервній основі.

7.4. Юридичні зобов'язання

На даний час Компанія не має справ з судовими позовами і претензіями.

7.5. Інформація про стан корпоративного управління

Формування складу органів корпоративного управління Компанії здійснюється відповідно до розділу Статуту, затвердженого загальними зборами учасників від 03.09.2018 року протокол №1.

Протягом звітного року на підприємстві будуть функціонувати наступні органи корпоративного управління:

- Загальні збори учасників - вищий орган;
- Директор - виконавчий орган;

Кількісний склад сформованих органів корпоративного управління буде відповідати вимогам Статуту та вимогам, встановленим рішенням загальних зборів учасників (протокол № 1 від 03.09.2018 р.).

8. Економічне середовище, в якому Компанія здійснює діяльність

Компанія усвідомлює, що на процес рішення поставлених завдань будуть впливати фактори зовнішнього та внутрішнього середовища, які будуть стримувати або стимулювати його розвиток. Керівництво вважає за доцільне окреслити коло таких найбільш впливових зовнішніх та внутрішніх факторів.

Внутрішні фактори: рівень професійних знань, вмінь та навичок персоналу; технологічна ефективність; гнучкість системи управління Компанії, та її адекватність завданням, які стоять перед ним; конкурентоспроможність Компанії в різних

сегментах ринку; рівень ризику по операціях з покупцями; структура, строковість та вартість ресурсів, рівень ризику по операціях з банками; рівень розвитку інформаційної системи Компанії, її спроможність забезпечувати підтримку прийняття управлінських рішень своєчасною та адекватною інформацією; розвиненість відносин з клієнтами, спектр продукції та послуг, їх якість і вартість.

Фактори зовнішнього середовища: темпи росту ВВП; інфляційні процеси; монетарна політика НБУ; тенденції на світових ринках; обсяг та структура зовнішнього та внутрішнього боргу; рівень грошових доходів населення, величина та динаміка заборгованості по виплаті заробітної плати, пенсій; платіжна дисципліна; законодавча база, її стабільність і прозорість; кредитоспроможність та платоспроможність клієнтів Компанії; інвестиції та приватизаційні процеси; тенденції розвитку підприємницької діяльності, ступінь розвитку жорсткої конкуренції в центрі та регіонах.

9. Події після звітної дати

Важливі чи істотні події, які вплинули б на фінансовий стан Компанії після дати Балансу не відбувалися.

Директор

Ю.В.Єпіхін

Головний бухгалтер

Л.А.Басяєва